

Et hakk opp

Mer analytisk enn musikalsk under kritikerne av Hegel å omtale de norskutviklede hifi-produktene produsert i Kina. De kan ikke ha hørt Hegels nye integrerte forsterker – eller cd-spilleren CDP4A mk2.

Fakta:

Hegel CDP4A mk2 CD-spiller
24bit 352kHz multilevel DAC med synkron oppsamling og HDCD-filter
Mål: 8cm x 43cm x 29cm (HxBxD)
Vekt: 10 kg

Pris: 19.995 kroner

Produsent: www.hegel.no

av Roy Ervin Solstad
roy@solstad.net

Foruten cd-spilleren CDP4A mk2 til 19.995 kroner leverer Hegel en billigere modell, nemlig CDP2 som gir deg en femmer tilbake dersom du legger 13 høvdinger på bordet. På forsterkersiden er det derimot flere produkter å velge mellom. To integrerte, henholdsvis H1 og H200, samt forforsterkerne P2A og P4A. I tillegg har Hegel to effektforsterkere i sortimentet, nemlig H2A og H4A. Prisene varierer fra rett i underkant av 10.000 kroner for den billigste forforsterkeren til i underkant av 40.000 kroner for H4A.

Designmessig er det få – for ikke å si – ingen overraskelser å få øye på. CDP4A mk 2 er identisk med forgjengeren, og har den samme buede fronten og de to runde, store navigasjonsknappene. Det er ikke akkurat "feather touch", men de fungerer utmerket, og gir et solid inntrykk av kvalitet. Spilleren leveres kun i "Pearl Silver", og den matchende fjernkontrollen kan styre samtlige Hegel-produkter, ikke bare cd-spilleren. Et reall pluss dersom man ønsker å holde seg til en produsent, og ikke vil ha stuebordet fullt av fjernkontroller i alle farger og fasonger.

Fullbalansert

Er du en av de mange som sverger til balanserte kabler, er det ingen grunn til å stryke CDP4A av lista. Spilleren er fullbalansert, og det ubalanserte signalet er faktisk konvertert fra det balanserte signalet.

Talknuserne kan notere 24bit/352Khz, og nytt i mk2 er et digitalt filter som ifølge Hegel reduserer pulsforvrengning til et meget lavt nivå. Lydmessig skal det gi bedre plassering av instrumenter, samt en noe mykere mellomtone, men uten å miste detaljene av syne.

Spiller alt

Nå skal ikke jeg skryte på meg inngående kjennskap til samtlige av produktene til Bent Holter og Hegel. For etter å ha hatt cd-spilleren CDP4 mk2 i anlegget en tid, så kan det virke som Hegel har sine ord i behold. For kald og analytisk er noen av de siste adjektivene jeg ville plukket opp av skuffen for å beskrive den.

Ikke slik at spilleren mangler detaljer, langt derifra. Hegel sin toppmodell graver opp detaljer du i hvert fall ikke får på Fidelitys budsjettreferanse Vincent CD-S6, som riktignok tapper sparekontoen bare halvparten.

Jeg har foret spilleren med musikk i alle kategorier, og jeg klarer ikke å sette fast spilleren på noe punkt. Klassisk, jazz, pop og rock håndteres like godt, og det er heller ingen frekvensområder som får mer oppmerksomhet enn noen andre.

Løser i snippen

I forhold til Vincent er det lett å høre prisforskjellen mellom de to spillerne. Det de har til felles er en deilig mellomtone som gjør seg godt på stemmer og saksofoner for å ta to eksempler. Hegel løser riktignok litt mer på snippen og er litt friskere i toppen. Likevel uten å være spesielt lys i klangen. I mitt oppsett oppleves den som utpreget nøytral, kanskje ørlite grann på den varme siden, men det er mikroskopisk.

Opptegningen av rommet er også bedre på Hegel, og et – etter hvert – snart utspilt testspor som "Keith Don't Go" med Nils Lofgren fra hans akustiske live-plate "Acoustic Live", viser med all tydelighet at spilleren er i stand til å plassere instrumenter med nær sagt knivskarp presisjon.

Basskontroll

Bredden og dybden i lydbildet er bra – om enn ikke eksepsjonell, men bedre enn både Vincent og Onkyo-spilleren jeg har hatt i hus samtidig.

Der Hegel-spilleren etter min mening gjør det aller best, er i bassen. I forhold til de billigere spillerne fra Vincent og Onkyo er det en helt annen kontroll i de nederste oktaver. Men selv om bassen er både stram og detaljert, så blir den aldri tørr og kjedelig. Fylden fra mellomtonen gjør seg gjeldende også her.

Toppklasse

Det må likevel sies at selv om Hegel i sin egen promotering skryter spilleren opp i skyene og påstår den er bedre enn det meste uansett pris, så har den fremdeles litt igjen på holografi og åpenhet i hele lydbildet før den kan spise kirsebær med de virkelig store (og dessverre mye dyrere) spillerne. Sånn sett er den nok mer enn toppklasse-spiller enn en high-endspiller som Hegel selv markedsfører den som.

Jeg skal likvel ta et ikke så rent lite forbehold her, og det gjelder kablingen. For min forforsterker takler bare ubalanserte kabler, og det kan jo tenkes at forskjellene er mindre når man benytter CDP4A mk2 med balanserte kabler.

Konklusjon

Lekker design og lekker lyd karakteriserer Hegel sin oppgraderte CDP4A. Full kontroll på bassen, masse detaljer, men først og fremst en deilig mellomtone, hever Hegel sin beste cd-spiller til minst ett hakk opp fra Fidelity sin referanse i mellomprisklassen. Gro Harlem Brundtland sa i sin tid at det er typisk norsk å være god. Hegel CDP4A mk2 er på tross av at den er produsert i Kina, således en typisk nordmann.